

Tusinde Kroner med den Tilføjelse, at det skulde blive fornyet efter Udløbet af et Aar.

Midt under Travlheden med Indpakning og Fuldstændiggørelse af sit ret vidtløftige Rejseudstyr modtog Per en Dag et Brev fra Eberhard. Broderen skrev, at det var kommet ham for Øre, at han stod i Begreb med at begive sig til Udlandet; han vilde derfor ikke undlade at gøre ham bekendt med Faderens Tilstand, der nu var en saadan, at Katastrofen kunde ventes naarsomhelst. Selv agtede han sig med det allerførste hjem for at kunne være tilstede ved Dødslejet, hvor i det hele alle de andre Søskende ventelig vilde samles.

Efter Modtagelsen af dette Brev gik Per en halv Dag op og ned af sit Gulv i tvivlraadige Tanker. Brevets Tone havde været usædvanlig hensynsfuld, og Lykken havde stemt ham selv forsonlig. Ingen vilde jo nu heller kunne mistænke ham for at vende tilbage som den fortabte Søn — tænkte han.

Og dog! Endnu var hans Triumf ikke fuldstændig. — Var hans Bog endda udkommen!

Han brændte tilsidst Brevet sammen med en Del gamle Papirer, som han ryddede ud af sine Skuffer, og talte slet ikke til Jakobe om det.

Dagen efter rejste han til Tyskland.